

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

România în fața Rusiei.

II.

Regele Carol I. al României nu este decât una dintre păpușile germane, pe care le joacă principele de Bismarck, sluga plecată a ilustrei case de Hohenzollern.

Acesta e în puține cuvinte înțelesul articolului reprodus din „Ruski Kurier“.

E evident, că nu e aici vorba de Români, ci de Germani și îndeosebi de Germanul, care a luat asupra sa misiunea istorică de a întemeia o dinastie română, în tocmăi precum un alt German, odrasla a mai puțin ilustrei familii de Oldenburg, a întemeiat actuala dinastie rusească. Pe Români îi cruță diarul rusesc, care exprimă numai părerea de rău, că acest popor „pravoslavnic“ se lasă a fi împins de „păpușa germană“ contra Rusiei „pravoslavnice.“ Se face dar' deosebire între Români și Regele României, și în aceasta consistă importanța manifestațiunii.

Românii, vorbim îndeosebi despre cei de preste Carpați, au avut odinioară multe simpatii pentru Rusia „pravoslavnică“, dela care timp de un secol și jumătate și-au așteptat mântuirea. Cu cât însă conștiința națională s'a întărit în Români, cu atât au slăbit aceste simpatii, pornite mai ales din conștiința unității religioase. Ba încetul cu încetul s'a produs între Români un puternic curent anti-rusesc, căci neamul românesc poate să fie amenințat de Rusia în dezvoltarea, ba chiar și în existența lui națională. — poate, — dicem, — și nu scim cine dă garanța cuvenită, că nu se va întâmpla ceea-ce este cu putință.

Această temere fără îndoială bine motivată a fost sentimentul conducător al oamenilor de stat, care au lucrat pentru întemeierea și consolidarea statului român.

Românii au pus umăr la umăr, pentru-ca prin cultură, prin sporirea bogățiilor și prin crearea unei armate bine organizate să se facă mai destoinici pentru lupta de apărare. Atât însă nu le era leștul. Ei trebuiau să-și asigureze sprințul puterilor apusene, și ca să-și asigureze, s'au făcut agenți ai Europei apusene în Orient, au subordonat propriile

lor interese marilor interese europene, s'au ferit totdeauna de a se pune în conflict cu Europa cultă și mai presus de toate și-au dat toată silința, de a se prezenta ca element de ordine statornic organizat, pe care Europa are interes de a-l susține în mijlocul stărilor chaotice din Orient.

Aceasta e ceea-ce îi supără pe Ruși.

Sînt abia treizeci și câțiva de ani, în ajunul războiului așa numit crimeic, Domnișterilor române s'au retras amândoi, fiindcă atât Rușilor, cât și Turcilor le venia la socoteală să nu fie Domni în aceste țeri. Și chiar acum douăzeci de ani, după unirea țărilor, Cuza-Vodă a fost răsturnat, fără-ca să se fi produs vre-o sguđuire în țeară. Ba chiar acum douăzeci de ani, marele duce Nicolae, trecînd hotarele țerii, ca să ducă oștirile Rusiei contra Turcilor, a uitat oare-cum, că nu calcă decât în virtutea unei convențiuni încheiate între guvernul rusesc și cel român pe pământul României, și și-a permis a-i adresa poporațiunii române o proclamațiune.

Astăzi lucrurile stau cu totul altfel, și ori-și-cine, chiar și Rusia trebuie să aibă simțământul adese-ori supărător, că statul român e ceva solid, preste care nu mai poate să treacă nimeni în sunet de fanfare.

Și tocmăi prin „parada“, de care vorbesc diarul rusesc, trebuia să se producă pretutindenea acest sentiment.

Ce va să zică „parada“ aceasta?

Va să zică pentru toată lumea, că nu trebuie nimeni să-și facă iluziunea, că se poate și în România ceea-ce s'a putut în Bulgaria, că România are numai un Rege, nu însă totodată și o dinastie.

După constituțiunea României nu Regele Carol I. e singur, ci întreaga Sa familie și-a legat soarta de soarta României, și nu singur Regele Carol I, ci întreaga familie a primit constituțiunea aceasta cât pentru relațiunile dinastiei către țeară. După ordinea de succesiune stabilită în constituțiune toți membrii familiei pot dar' să fie chemați la tronul României și toți sînt datori să-și ocupe, când le vine rîndul. Despre un nou arangement nici nu poate să fie vorba: succesiunea are să urmeze în linie

directă și, după-ce aceasta se stînge, în linie laterală. Dacă dar' Regele Carol I. ar rămîne fără descendenți, tronul României trece la principele Leopold și la urmașii sei, ear' aceasta nu în virtutea unei înțeleși făcute acum, ci în înțelesul constituțiunii române.

Interesele familiare au cerut însă, ca principele Leopold să-și păstreze pozițiunea din Germania și principele Wilhelm, ăntăul născut al principelui Leopold, să-și rezerveze succesiunea în Germania: ei au renunțat dar' amândoi cât pentru persoanele lor, nu însă și pentru urmașii lor, la dreptul de succesiune, pe care îl au în România. Astfel moștenitorul presumpțiv al României este principele Ferdinand, al doilea născut al principelui Leopold, și numai după acesta poate să urmeze principele Carol, fratele mai mic. Amândoi acești principii nu sînt Germani, ci prinți români, care s'au născut în Germania și petrec încă în Germania, ca să-și termine studiile, pe care le fac anume în vederea misiunii, pe care vor ave' să o implinească în România chiar și în cazul, când un văr al lor ar urma pe tronul României, căci ei sînt și rămîn în toate împrejurările prinți români.

Toate aceste sînt lucruri de mult stabilite și știute de toți cei-ce țineau să le știe.

Sînt totuși chiar și în unele cercuri române oameni, care-și făceau închipuirea, că o schimbare în ceea-ce privește tronul României poate să între în categoria combinațiunilor politice serioase și că Regele Carol I. ar trebui să adopteze pe unul dintre nepoții sei, ca să aibă moștenitor. Astăzi nu-și va mai fi făcînd nimeni închipuirea aceasta. Timp foarte îndelungat nu se mai poate ivi întrebarea, cine are să ocupe tronul României: îl ocupă totdeauna acela dintre membrii familiei de Hohenzollern, care urmează după ordinea de succesiune stabilită în constituțiunea României.

Întrebarea ar pute să fie numai dacă acela, care urmează, va și pute totdeauna să se impună și susțină în el. Ear' la această întrebare răspunde fapta, că întreaga familie este angajată.

Principii Ferdinand și Carol nu de capul lor, ci cu scirea și învoirea Împăratului Germaniei, care este capul familiei, au devenit prinți români. Casa de Hohenzollern consideră pozițiunea din România destul de importantă, pentru-ca să voească a și-o păstra pentru toate timpurile și să fie gata a se susține în ea cu toate mijloacele, de care dispune.

Noi și ca Români, și ca cetățeni ai monarhiei austro-ungare n'avem decât să ne bucurăm de această consolidare a statului român. Îndeosebi astăzi, când relațiunile monarhiei noastre atât către Germania, cât și către România sînt cele mai bune, e o cestiune de tact politic, de a nu pune în discuțiune întrebarea, dacă nu cumva înfrîurirea, pe care Casa de Hohenzollern și-a câștigat-o și voește să și-o păstreze în România, e primejdioasă fie pentru poporul român, fie pentru monarhia noastră. Astăzi și căta vreme relațiunile rămîn cele de astăzi trebuie să o considerăm ca binefăcătoare, fiindcă este o nouă garanție de ordine și de stabilitate la hotarele orientale ale monarhiei noastre.

Tocmăi de aceea însă extrema violență, cu care un diar rusesc se pronunță asupra Regelui Carol I. ne privește și pe noi. Căci prin violența aceasta se da pe față o tendență, care pentru noi nu poate să fie indiferentă.

Căta vreme relațiunile dintre Rusia și Germania sînt bune, tendența aceasta are să rămînă înăbușită. Îndată însă ce relațiunile dintre Rusia și Germania s'ar încorda, ceea-ce este cu putință, Rușii își vor da silința, de a alunga din România pe „păpușa germană“, care se află în fruntea „pravoslavnicului“ popor român, și își vor căuta, foarte firesce, chiar între „pravoslavnicii“ români agenți răsturnători.

Și în fața unei asemenea eventualități poate-că și noi, „pravoslavnicii“ din Ardeal am fi puși la oare-eare încercări, — un lucru, — pentru care trebuie să fim pregătiți.

Dar' despre aceasta ne rezervăm a vorbi în numărul viitor.

Foița „Tribunei“.

In regatul Carmen Sylvei.

(Urmare din nr. 279.)

În vreme-ce una dintre tînerele dame, — adevărat tip oriental cu pelița obrazilor cam ună și cu un fel de suflare de peri de asupra izei de din sus, — eși prin grădina de iarnă, să aducă cartoanele, Regina îmi făcî de mai înainte explicarea acelor lucrări. Joia mare în sericile române totdeauna preoții cetesc evangeliile despre patimile lui Christos dintr'o carte, care ele se află în copii cu deosebire împobite. Acum ea se ocupă cu executarea unui emenea evangeliar, destinat drept dar pentru arul unuia din cele mai vechi și mai renumite serii din regat, care se află în apropierea rîului Geș.

Biserica aceasta, ca cele mai multe dintre murile evului mediu, e un sanctuar legendar. Iria ei a dat nascere unei legende poetice ne de o intimă și tragică putere. Meșterul ar e vestit, că împotrivirea dușmănescilor duri necurate, care împedecă terminarea lucrării, mai astfel se va pute înfrînge, dacă va zidi via în pãrete pe cea dintăiu fință viețui-

toare, pe care o va vedea venind dimineața la locul de zidire. Această primă fință viețuitoare e chiar iubita lui soția, care minată de dorul ei, vine dela depãrtatul ei locaș la dînsul.

Când o vede din depãrtare, el conjurã rîul să împedecă a-l trece, roagă cerul și pãmîntul să țină în loc pasul iubitei sale. Sînt însă mai tari rugămintele femeii, ca rîul, cerul și pãmîntul să n'o împedecă a merge la soțul ei. Nici o fință viețuitoare nu poate dar' să o întreacă. Groaza îl cuprinde, când își vede nevasta sosită cea dintăiu la locul de zidire și salutându-l plină de bucurie. El trebuie să se țină de vorbă, și nu îi este greu să înșele pe soția ce se apropie cu încredere de el. Vădînd însă cum zidul se înalță împregiurul ei mai iute și tot mai iute, o cuprinde frica și presimțirea primejdiei, și tot mai stăruitor țice: „Iubite bãrbate, m'e înăbușesc, lasă-mă să ies, că nu te mai v'ed!“ El însă nu se lasă să fie abătut, ci lucrează cu zel sãlbatic mai departe. Vocea ei rãsunã din ce în ce mai slabă. După-ce însă mormîntul de zid o îngropase de mult acum de viuă și glasul jertfei amușise, zidarul par'că o aude și mereu aude strigănd numele lui. El nu mai gãsesec odihnă pe pãmînt. După-ce zidirea catedralei e terminată, vine Domnul să vadă lucrarea minunată. „Așa e, — țice el, — o m'ai frumoasă biserică n'ai

mai put' nici chiar tu să zidesci?“ „Chiar mult mai frumoase, cãte numai voiesci“, — rãspunse el.

„Care va să țică m'ai înșelat, cãci jurat-ai să zidesci pe cea mai frumoasă“, — îi strigã Domnul. — N'ai să mai zidesci alta!“ Porunci apoi să-l arunce de pe acoperișul bisericii în adîncime, unde să se strivească. Se făcî după porunca lui, și chiar cãdînd, nenorocitul auzia mereu numele seu rostit de soția lui jertfită.

Spunîndu-mi legenda aceasta, Regina pãrea cuprinsă pãnã în adîncul sufletului și stãpînită de puterea poetică a ei. Vorbă din ce în ce mai mișcată, și zugrãvia prin modulațiunile vocii persoanele și scenele legendei, încãt totul mi-se pãrea ca în aievea. Ochii ei albaștri pãreau din ce în ce mai mari și mai plini de vãpaie. Ascultam ca dus de puterea acestui farmec.

Domnișoara oacheșã se întorse cu un portofoliu și cu o tablă de desen, pe care se afla întinsă o foaie încã neterminată a colecțiunii. Aceasta se compune din foi de pergament în format de folio. Fiesce-care din aceste foi era plină de text zugrãvit cu aur în caracterele romănesci ale vechilor manuscrise bisericesci din evul mediu pe un fond de culoare deosebită pentru fiesce-care foaie și desenuri în aur și în colorii pe la margini, toate executate cu multă artă. Compozițiunea ornamentală este

aici bizantină, color romanică, adese-ori în stil persian ori arabic sau cel puțin apropiat de aceste stiluri. Numai în mod excepțional sînt pe cãteva puține dintre foi reprezentări figurale cu grupe de figuri din istoria sacră, parte copii, parte compozițiuni originale ale artistei regale, adãugate fie la ornamentica marginală, fie în șirurile textului. Am fost surprins de bogăția de invențiune și de siguranța sistemului de stil a acestor împregiurii ornamentale. Se înțelege, gustul distins și firesc, cu care erau arangiate colorile și ornamentele pe fiesce-care foaie, după toate cele ce vădusem în castel și în costumul Reginei, rãspundea la așteptările mele sigure. Cu un sentiment de artă pe cãt de poetic, pe atãt de impunător, Regina a luat cele mai multe motive pentru compozițiunile ei din vegetațiunea vie a văii Peleșului, din frunțele și florile ei. Nici una însă din aceste forme nu este întrebunțată după maniera greșită odinioară foarte rãspândită la noi ca simplă copie a naturii, ci fiesce-care e stilisată consecuent potrivit cu caracterul ales pentru întreaga compozițiune. Combinațiunile colorilor pentru fiesce-care foaie, cu toată variațiunea, e pentru toate deopotrivă bogată și nobilă.

(Va urma.)

Revista politică.

Sibiu, 10 Decembrie st. v.

Prințul Ferdinand de Koburg-Gotha nu-și face prea mari iluzii cu privire la candidarea lui pentru tronul bulgar. Cu privilegiul unui interviev ce l-a dat corespondentului din Viena al ziarului englez „Standard”, prințul a făcut nise deslușiri, care marchează în mod destul de drastic stadiul embrionic al acestei candidări:

„Trei gentlemen din Bulgaria, — dize prințul, — care n-au nici un fel de funcțiune legală, mai ales după-ce nici Sobrania, care l-a delegat, nu e recunoscută de legală, m-au cerțet și și-au exprimat dorința a le permite să mă propună camerei pentru vacantul tron bulgar. La aceasta răspunsei în mod de tot privat, dând înainte de toate domnilor sfatul, să-și dea toate silințele, ca să ajungă la o înțelegere cu Rusia, deoarece-ce pe altă cale nu se vor pute rezolva greutățile de față. Declarai mai departe, că eu, fiind ofițer în armată, nu aș pute promite nimic, fără de a cere o audiență la Majestatea Sa, și mai adăugai ulterior: „În toată afacerea eu nu pot face nimic, nici nu pot da o promisiune obligatoare, fără de a fi asigurat de consimțământul și aprobarea Țarului”. După aceea permisei celor trei domni să se ocupe ei înșiși cu afacerea, să caute consimțământul puterilor și, după-ce îl vor fi primit, să propună camerei numele meu. Dacă aceasta mă va fi ales odată, atunci să binevoască domnia a veni din nou și eu atunci îmi voi da răspunsul definitiv și voi stabili condițiunile, sub care voi fi gata a mă face principe în Bulgaria. Astfel stă lucrul, cu ceea-ce în general se numește candidarea mea”.

Membrii deputațiunii bulgare au fost primiți Duminecă la ameați unul câte unul de către contele Herbert Bismarck. Se aude, că reprezentantul oficiului de externe german se se fi mărginit de a sfătui pe Bulgari a se înțelege cu Rusia, fără-ca să între mai de aproape în modalitățile acestei înțelegeri. Nici despre singuraticile candidări pentru tronul bulgar n'a vorbit contele Bismarck, dar' Bulgarii au declarat și acolo cu toată hotărârea, că la nici o întemplantare nu vor accepta pe Mingrelianul. Și ei au primit impresiunea, că și în Berlin întocmai ca în Viena nu vor să li-l octroeze. Într'alte — după o depeșă ce o primesc din Berlin „N. Fr. Presse” — se pare că acolo s'a accentuat, că Germania nu e interesată și că afară de Rusia au să premeargă în cestiunea bulgară Austria și Anglia.

Cercurile guvernamentale din Sofia sânt foarte satisfăcute, că deputațiunea a fost primită în Berlin. Împregiurării, că aceea n'a fost primită în corpore, ci numai singuraticii ei membri, nu i-se atribuie nici o importanță.

Deputațiunea a plecat Luni din Berlin și nu va merge mai întâiu la Londra, după-cum se făcuse planul, ci la Paris.

E aspru și amenințator limbajul, în care se adresează către Poarta țiarul englez „Morning Post”. Dacă în articolul numitului țiar nu se oglindează numai dispoziția cabinetului englez, ci și expresiunea unei voințe hotărâte, atunci oameții din Constantinopol vor să-și iee foarte în serios. Pentru-că prin acela i-se dă Porții de înțeles, că dacă ea va mai continua politica sa ecuivocă de până acum, Anglia, fără considerare la soartea imperului otoman, va lua cele mai bune măsuri întru a scuti propriile sale interese. Astfel Sultanului i-se impune direct alegerea între Rusia și Anglia și spre a i-se arăta calea cum să ease din această dilemă, i-se spune verde, că actuala politică a Porții e foarte stricăcioasă pentru interesele ei în Europa și Asia. „Amenințările Rusiei — dize articolul din „Morning Post” — „au putut să aducă pe Sultanul în perplexitate, dar' procedera Angliei, când își pune ea ceva în cap, poate să fie mult mai efectuoasă ca cea rusească.” E o alusiune aceasta, care de sigur va pune pe gânduri pe stăpânitorul credincioșilor.

Până-ce cu acest articol amenințator merg paralele și înarmările rusești în Odessa și Sebastopol, „Norddeutsche Allgemeine Zeitung” ține, că e foarte îmbucurător a afla din cel din urmă comunicat al „Monitorului oficial” rusec, că cabinetul din Petersburg respinge insinuările

acelor foi, care susțineau, că înfrurirea secretă a Germaniei ar fi cauza dificultăților bulgare. Se și poate numai cu mulțumire observa, că „Monitorul oficial” îndrumă la acele generale interese vitale ce leagă pe Rusia și Germania, care de repeșite-ori au suportat proba de foc. Influența germană — termină organul principelui de Bismarck — e îndreptată spre menținerea păcii generale; conducătorii politicei germane nici când n'au fost duși în eroare în această privință de către presa rusească, care scrie sub influență privată, deoarece-ce încrederea lor în înțelepciunea și firmitatea de caracter a împăratului din Rusia a rămas totdeauna nestrămutată.

Exposeul, ce l-a prezentat camerei ministrul de finanțe italian, întrece toate așteptările. Astăzi în toate țările e dedat omul, ca socotelile finale și proiectul de budget să nu consume, și că cele din-tăiu să arete totdeauna întrate mai mici și cheltueli mai mari ca cel din urmă. Dl Mangliani a pregătit însă parlamentului italian o surprindere mult mai plăcută. Anul trecut a proiectat pentru perioada financiară dela 1 Iulie 1885 până la 30 Iunie 1886 un deficit de 64 milioane; Luni el putu să comunice camerei, că acela s'a acoperit cu desevirșire, parte prin plusul înratelor, parte prin cruțări, și astfel acele au dispărut din socotelile finale pentru 1885/86. Pentru 1886/87 Mangliani a pus în perspectivă un plus de cel puțin un milion. Mai mult nu se poate pretinde dela un ministru de finanțe între actualele împregiurări.

După o scire din Belgrad, comisiunea sârbo-bulgară pentru delimitarea graniței a eșit la fața locului, spre a vedea teritorul de ceartă dela Bregova.

Din Bucovina.

Cernăuți, 7/19 Decembrie 1886.

Corespondentul „Revistei Politice” din Nr. 15 ne previne de astă-dată cu nise informațiuni și propuneri foarte salutare în ceea-ce privește ocuparea postului de predicator catedral.

Am mai înțeles din alte părți, cumcă unul din cei 11 candidați a perorat în catedrală de pe amvon fără de hârtie, cu o voce destul de tare și respicată și cu un patos rar, într'o limbă românească curată, limpede și oratorică, numai ceva emoționat. Sfinția Sa este un paroh dela țeară, care se fi obținut atât la concursul din 1884, cât și acum succese foarte bune, și s'a ocupat neconținut vre-o 15 ani cu oratorica bisericăscă română, a produs efecte, și și-a câștigat aplause nu numai la simplul nostru popor, ci și fiind parte designat, parte rugat să țină predice festive și necroloage prin orașele învecinate înaintea la mii de auditori, a sciut să captiveze și să mișce și publicul nostru cult, chiar și aristocrația noastră, ceea-ce ne vine a crede lesne, pentru-că am cetit numeroase predici originale publicate de d-sa în „Candela” și „Biserica ortodoxă”, apoi unele poezii bune și alte lucrări literare.

Nimeni la noi, nici din cler, nici din notabili nostri, ba chiar nici din simplul popor ce-l cunoaște, nu este la îndoaală, cumcă d-sa ar fi prin urmare cel mai capabil și cel mai apt pentru ocuparea amvonului menționat.

Nu voim Sfinției Sale să-i facem aici elogii, sântem numai îndatorați de a vorbi adevărul în o cestiune așa de importantă, pentru-că iubim dreptatea, și dela executarea acestui act de dreptate atrărnă nu numai prestigiul amvonului nostru din capitală, ci și folosul practic, care sperăm să-l tragem prin o achizițiune nimerită pentru amintitul post.

Nu credem, că se va realiza faima pusă în circulație, cumcă pe deal în reședință se coc alte treburi, și că unii din părinții prelați, aderează la confirmarea unui cunoscut „catechet” dela o scoală poporală de aici, ca predicator catedral din acea cauză, pentru-ca să se denumească un tinăr doctor de teologie în locul acestuia. Se mai vorbește și de un preot dela o parohie ruteană de preste Prut.

Nu denegăm respectivilor facultăți demne și simțeminte bune, dar' unuia nu-i iartă starea sănătății, nici lucrativitatea de până acum, de a avé o vocațiune adevărată pentru un post așa de greu.

De altă parte nu putem crede, că pseudo-românul de preste Prut, care a uitat în mare parte limba română, și a căruia soție și copii nu vorbesc nici un cuvânt românesc, s'ar pute propune pentru acest post de tot important, care pretinde după aserțiunea corespondenței anterioare

din „Tribuna” cunoscința deplină a limbei românești, atât în ceea-ce privește partea ei științifică, cât și cea oratorică.

Noi posedem numai acest unic amvon de specialitate, care pretinde un preot versat, și având noi de acestia ici colo câte unul, ar fi în detrimentul cauzei sfinte, când ni s'ar împrumuta unul de preste Prut, care în decursul întregului său serviciu a predicat poate de 2—3 ori românește.

Ne așteptăm dar' cu tot dreptul, ca amvonul menționat să se ocupe de un specialist versat și practisat, care să fi dat probe, că este orator românesc bun, și că fiind până acum destul de productiv, ne-ar lăsa să sperăm, că și pentru viitor își va încorda puterile sale pentru o productivitate și mai mănoasă, având apoi aici timp și mijloace științifice spre perfecționare.

Sfințiile lor își vor dobândi și pe altă cale atât dignitățile, cât și posturile pentru care sânt capabili.

Pentru doctorii nostri tineri îndeosebi credem, că ar fi de tot necesară și școala practică. D-lor ar trebui puși mai întâiu în contact cu poporul, ca să-și câștige merite și experiențe.

O praxă de vre-o câțiva ani la o parohie sătească sau de țerg, cum posede însuși Eminența Sa cu cei mai mulți consilieri și profesori de teologie, le va aduce tinerilor nostri doctori de sigur pentru viitor un folos de tot mare.

Noi nu trebuie să ne rușinăm de poporul nostru. Cu cât mai învățați sântem, cu atât mai mult cere necesitatea și interesul bisericii noastre, ca să-l studiem și să ne ținem neconținut în contact cu el.

Așteptăm prin urmare un orator catedral apt, neaș Român, probat și productiv. Credem, cumcă numai atare alegere va fi nimerită și aprobată de toți. „Sum cuique”.

Cronică.

Schimbări în corpul diplomatic. În timpul din urmă au devenit vacante mai multe posturi diplomatice. Contele Khevenhüller a predat deja în Belgrad scrisoarea de rechemare, ear' reprezentantul Austriei în Bucuresci, baronul Mayr numai cu scopul de a-și preda scrisoarea de rechemare, se va duce la Bucuresci. Prin numirea baronului Bruck de ministru plenipotențiar în Roma a devenit postul seu din München vacant, afară de aceea mai sânt de a se ocupa posturile din Washington și Bern, precum și cel din Cairo. Numirile se dize că se vor face cam pe la anul nou.

Gloatele. Pentru executarea parțială a articolului de lege XX din 1886 privitor la gloate, a trimis Excelența Sa dl ministru de honveți o ordinațiune circulară din care extragem următoarele:

1. În înțelesul §§-lor 2 și 3 ai legii pentru gloate, formează în anul 1887 clasa de etate din-tăiu a întâieii chemare celor obligați la gloate toți acei tineri, cari s'au născut în decursul anului 1868 (adecă din 1 Ianuarie până inclusive 31 Decembrie 1868). Conscripțiunea acestor tineri de 19 ani e de a se face imediat. Spre scopul acesta au în înțelesul §-lui 10 al articolului de lege amintit, de a însemna conducătorii matriculelor, adecă preoții, toți copiii de sexul bărbătesc născuți în comuna respectivă, ear' dacă se extinde conducerea matriculelor preste mai multe comune, toți copiii din comunele respective, aș precum prescriu dispozițiunile cuprinse în instrucțiunile legii militare, ear' extrasele matriculare sânt de a se așterne respectivelor primării comunale până în 15 Ianuarie 1887.

2. Primăriile comunale sânt îndatorate, pe baza acestor extrase matriculare și cu folosința dispozițiunilor cuprinse în §§-ii 12, 15, 16, 19 și 21 a instrucțiunii legii militare, mai departe cu observarea dispozițiunilor înșirate mai la vale sub a, b și c, a face două exemplare de descripțiune comunală a tinerilor de 19 ani, cari sânt obligați la gloate. Aceste descripțiuni comunale sânt de a se revisui, a se corege și apoi a se publica în comună. Un exemplar a listei de descripțiune e de a se trimite comandei batalionului de honveți ca comandă a cercului de gloate cel mult până în 28 Februarie 1887. La descripțiune comunală e de a se observa: a) în liste sânt numai acei indiviți de a se induce, cari aparțin comunei respective; b) cei obligați pentru gloate nu sânt datori de a se prezenta; c) cu ocasiunea descripțiunii nu se iau în considerare reclamári.

3. În viitor, precum prescriu instrucțiunile legii pentru gloate, care se va publica în curând, vor fi îndatorați conducătorii matriculelor a așterne extrasele matriculare primăriilor comunale până în 31 Octombrie a fiecărui an, ear' acestea sânt îndatorate, a așterne descripțiunea comunală deja până în 31 Decembrie a fiecărui an comandei batalionului de honveți.

4. În urma dispozițiunilor amintite sub 3, nu mai e de lipsă, ca în viitor să mai facă conducătorii matriculelor extrase și asupra indiviților, cari sânt însemnați deja de „obligatori gloatei”, deși acestia în anul viitor sânt induși în clasa de etate de asentat. Din contră, conducătorii matriculelor au îndatorirea, extrasele matriculare asupra tinerilor de 19 ani, cari cu scopul ace-

sta sânt de a se deduce dela primăriile comunale, a le revisui și casurile de moarte întemplate a le însemna. Extrasele matriculare astfel întregite, totdeodată cu extrasele matriculare pentru anul viitor, sânt a se trimite primăriilor comunale până în 31 Octombrie.

5. Pentru instruirea conducătorilor matriculelor, vor fi avizate autoritățile bisericăscii prin Excelența Sa dl ministru al cultelor.

Pedepse. În ședința din urmă a comisiunii forestiere a comitatului Bistrița-Năsăud s'au pus pedepse asupra mai multor comune pentru transgresiune a pădurilor în suma de 200, 300 și 400 fl., așa încât suma totală a pedepselor se urcă la 2000 fl. Vorba e de acele păduri, asupra căror e pus ca comisar regesc extraordinar comitele suprem Bánffy-pașa, și în contra cărui procedere ilegală s'a făcut petiția Năsăudenilor la Tron, publicată și în țiarul nostru.

Reuniunea sęcniască de cultură și economie a ținut în 20 l. c. în sala conferențelor camerei ungare din Budapesta o ședință sub președinția lui Ioan Hajos, în care s'au discutat asupra statutelor muzeului din Murș-Oșorheiu. Muzeul va fi condus de două comisiuni, una în Budapesta și cealaltă în Murș-Oșorheiu.

Țigările noastre. „Pester Lloyd” din 21 l. c. scrie următoarele: Cine nu-și aduce aminte, la amintirea acestor două cuvinte nevinovate, dar' cu toate aceste foarte importante de toată miseria omenimei noastre fumătoare, acelei omenimi, care e condamnată a-și cumpăra țigările din trafica reg. ung.? Cât de fericiți sânt oamenii bogăți, cari pot fuma aromaticele Havanna, și cari numai din audite cunosc necazul, care-l cauzează o țigară indigenă! Fumatul unei țigări „erară” înseamnă pentru fumător în cele mai multe casuri un fapt de desperare, ear' pentru împregiurime o injurie reală. Și cu toate aceste, e nisuită partea cea mai mare a fumătorilor, a trăi cu țigări erare așa dizecând din gură în nas. Nenumărate sânt țigărele, cari se aud asupra deteriorării țigărilor eșite din fabrica reg. ung. Se vorbește, că sânt țigări, care consistă din câte toate, ca cuprinsu unei sticle miraculoase a lui Bosco, numa din tutun nu. Un „fumător patriotic” din Edelény amintesc într'o scrisoare adresată nouă reminiscențe dureroase la produsele vechi ale fabricii de țigări, cari chiar în Viena erau căutate, și trage apoi o paralelă tristă între „odini oară” și acum, care nici decum nu ese în fa vorul prezentului. Se nisuesc — dize omul nostru din Edelény — a aduce țigări din Austria l noi, prin care fapt se jignesc interesele erarului O mare calamitate e și aceea, ca unele soiuri de țigări se fabrică în cantitate prea mică și d aceea lipsesc de multe ori. „Londres” lipsesc de un timp încoace în toate traficele, apar cât odată ca să dispară apoi. Dacă au de a se plânge fumătorii calităților mai ieftine, nu le merg mai bine nici gurmanșilor. În singura trafic pentru „specialități din Havanna” lipsesc de multe ori câte 40—50 de sorte din lista țigărilor, cari le importează erarul. Într'astfel o împregiurări nu e de mirat, că trafica de specialitate din Viena are foarte mulți mușteri în Ungaria, și importatorii țigărilor străine, fac mu negoș la noi. Dl ministru de finanțe s'a plăt în cameră asupra puținului venit scos din monopol de tutun, și are dreptate dl ministru de punct de vedere fiscal. Există cu toate acest un mijloc pentru a îmbunătăți veniturile monopolului de tutun, și acest mijloc e mulțumire justelor dorințe ale consumătorilor. Da administrația monopolului va îngrijii mai al de fabricația țigărilor, atunci vor cumpăra fumtori țigări din Franzstadt și Cașovia, ear' până atunci ei vor rămâne pre lângă Hainburg Fürstenfeld.

Un accident cu lampa de petrol. I Secusigiu, comitatul Aradului, ni se scrie cu da de 19 Decembrie n.: Economul Traica Lăpăd din Secusigiu sculându-se în 15 l. c. n. din minea și aprinșând lampa observă, că în lam nu este petrol. Aduce deci petrolul și ri când becul cu festila aprinșă, il toarnă în lam. Deodată se aprinde însă petrolul și se arde a el, cât și mamă-sa, care îi venise întru ajutor Traica Lăpădat s'a ars pe cap, pe pept și mâni, ear' mamă-sa pe obraji. Amândoi se a încă în viață, fiind tractați de medicul cere Carol Fuchs. De aci se vede, cât de rău umplu cu petrolu lampa, când festila arde. Se vească acest cas trist spre avertisare publicul Florea Dimitrievici, econom.

Transitul de mărfuri între Austro-Ungaria și România s'a conces pe căile ferate sesci via Woltschik-Ungheii.

Căile ferate locale din Bucovina. Cernăuți se anunță, că în ședința de Luni a țiet bucovinene au subscris toți deputații un proiect, care țintesc a reduce tarifulurile pe căile rate locale din Bucovina.

Congresul socialist, plănuit a se ține Roma a fost oprit din partea poliției. Oprit fost și ținerea unei serbări de aniversare în ora rea lui Oberdanck.

„Amicul Familiei.” Diar beletristic enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Apare două-ori pe lună. Gherla 15/27 Decembrie 18 Anul X. Nr. 24. Sumar: Babeta. Roman (fi de Teochar Alexi. — Nascerea lui Isus Chri (ilustrațiune). — Lăsați... (poesie), de V.

Muntenescul. — În drum... (poesie), de G. Simu. — Idealul perdut. Novela originală (fine), de Paulina C. Z. Rovinaru. — Adio (schită), de V. Nora. — Colinda Argeșului (poesie), de D. V. Păcățan. — Măsuri apărătoare în contra holerei, de Dr. D. I. Felix. — Diverse.

Cestiuni scolare.

Raport

despre

gimnaziul sup. gr-cat. din Beiuș pe anul scolar 1885/86.

(Urmare.)

În partea a V-a se cuprinde rezultatul examenului de maturitate în anul scol. 1884/5, care a rămas din anul trecut, deoarece examenul s'au ținut după tipărirea raportului de atunci. Din expunerea aceasta vedem, că în anul sc. 1884/5 s'au însinuat la examenul de maturitate 21 studenți, dintre care 19 au depus examenul scripturistic și verbal. Dintre aceștia s'au declarat de maturi 12, iar 5 s'au relegat la depunerea examenului după 2 luni și 2 la repetiția examenului.

Partea a VI-a a raportului se ocupă cu personalul didactic al gimnaziului, care consistă din următorii profesori:

1. Petru Mihut, director onor., asesor consist., membru al exactoratului diecesan, proprietar al crucii de aur cu coroană pentru merite, membru al reuniunii regnicolare a profesorilor dela scoalele medii; presidentul senatului scoalei de stat pentru fetițe.

2. Georgiu M. Marinescu, V.-A.-Diacon onor., asesor consist. Anul literar 25.

3. Teodor Roșu, profesor aprobat din fizică și matematică; custodul muzeului fizic, asesor consist., membru al reu. regn. prof. dela scoalele medii și a societății de științe din Budapesta. Anul literar 19.

4. Ioan Butean, profesor aprobat din limba și literatura română și maghiară, asesor consist., conducătorul cantului figural. Anul literar 15.

5. Vasiliu Leșan, profesor aprobat din istorie și geografie, asesor consist., custodul reusitelor geografice și a colecțiunii numismatice. Anul literar 14.

6. Ioan Ardelean, doctor român în filozofie. Profesor aprobat din filologia clasică. Bibliotecarul gimnazial. Anul literar 11.

7. Ioan Clintoc, profesor aprobat din limba și literatura română și filozofie. Anul literar 10.

8. Vasiliu Stefanică. Profesor aprobat din matematică și fizică. Exortatorul gimnaziului superior. Conducătorul societății de lectură a tinerimii gimnaziale. Anul literar 5.

9. Georgiu Papp, profesor aprobat din filozofie, limba și literatura română. Anul literar 5.

10. Coriolan Ardelean, profesor aprobat din istorie și geografie. Catechetul gimnaziului inferior. Anul literar 2.

11. Vasiliu Dumbravă, are examen fundamental profesoral din științele naturale și geografie. Custodul colecțiilor naturale. Anul literar 2.

12. Traian I. Farkas. Are examen fundamental profesoral din istorie și limba latină. Notar consensual. Conducătorul corului instrumental și al cantului fig. Anul literar 2.

Toți din clerul diecesan gr-cat. de Oradea-Mare.

13. Demetriu Fekete, docent în cl. III a scoalelor capitale gr-cat. de Beiuș, cantor la biserica parohială gr-cat., directorul scoalei învățăcelor de meseriași; a propus cantul bisericesc tinerimii gr-cat. Profesor aprobat din matematică și fizică. Anul literar 12.

Catecheți:

14. Iosif Németh, paroch rom-cat. și protopop districtual, a propus religiunea tinerimii catolice de ritul latin.

15. Vasiliu Papp, protopresbiter și paroch gr-or., a propus religiunea tinerimii gr-orientale.

16. Emeric Sipos, predicator de conf. hely., a instruit în cele religioase pe tinerii de acea confesiune.

17. Iosif Grossberg, rabin a instruit pe tinerii israeliți în religiunea mosaică.

În partea a VII-a se explică abreviațiunile.

În partea a VIII-a e expus progresul în studii în toate 8 clasele gimnaziale.

Din partea a IX-a (tabelele statistice) vedem, că numărul studenților, ce au frecventat gimnaziul în anul scolar expirat, e 194, dintre care 31 au fost din Beiuș, 1 din comitatul Albei-inferioare, 18 din comit. Aradului, 96 din al Bihorului, 4 din al Caraș-Severinului, 7 din al Csanadului, 1 din al Csongradului, 1 din al Cojocnei, 2 din al Hunedoarei, 1 din Maramureș, 4 din comit. Murăș-Turda, 11 din al Sătmărușului, 12 din al Selagiului, 2 din Solnoc-Dobăca, 1 din Sabolciu, 2 din Timiș, 2 din Turda-Arieș, 1 din Austria-inferioară.

În partea a X-a se cuprinde raportul despre activitatea și starea societății de lectură a tinerimii studioase pe anul scolar 1885/86, din care extragem următoarele date:

După regulamentul ministerial pentru scoalele medii numai tinerii din clasa VII și VIII pot participa la societățile de lectură. Și la noi elevii claselor respective, dorind cu căldură perfecționarea, s'au întrunit și în acest an scolar

— precum în toți anii — în societate de lectură sub supravegherea directorului gimnazial și sub conducerea profesorului Vasilie Stefanică. Constituirea conform statutelor aprobate de locurile mai înalte s'au întemplat în 12 Septembrie.

Numărul membrilor a fost de 40, dintre cari în decursul anului au repășit: Alexiu Balint, Iuliu Iorgoviciu, George Lupu, Vasilie Plastin, Vasilie Varju.

Societatea a ținut 22 ședințe, în cari s'au perles 25 operate de cuprins variu în prosă și poezie și s'au recenseat fiesce-care piesă prin câte 3 critice, s'au declamat până la 50 poezii de cuprins instructiv.

În 25 Decembrie, cu ocaziunea aniversării morții fericitului și nemuritorului fondator al gimnaziului, Samuil Vulcan, societatea a ținut ședință festivă publică.

Biblioteca s'au augmentat cu următoarele cărți: D. G. Maior a donat „Doine și lucrări” de Vasile Alexandri. D. Alexiu Balint „Elbeszélések az életből” de Némethi Gy. D. Antoniu Baliban „Qualiter sequentes versiculi litteris latinis deducti legi debeant?” — S'au procurat:

„In Jassy” de A. Myller. „Moartea lui Radu VII. dela Afumați” de I. N. Șoimescu „Amasoana dela Rahova” de N. D. Popescu. „Banul Mărăcine” de Popescu. „Daciada” I. N. Șoimescu. „Idealism și Naturalism” de Alex. G. Djuvara. „Românii în literatură străină” de V. Maniu. „Vieța și operele lui Petru Maior” de A. Marienescu. „Aventuri literare” de Ar. Densușan. „Infernul” de Dante traducere de M. Chițu. „Fântâna Blandusiei” de V. Alexandri. — Competența dela Societatea S. Stefan: „Ujabb levelek a felsőbb catholicusmuskól” de Hoványi. „Aquinói szent Tamás” III kötet. „Házi könyvtár” de societatea S. Stefan. „A római cathol. egyház története” de Dr. Balics Lajos. „Pius pápásága III rész” de T. Füssy.

Câteva jurnale s'au primit gratuit. Averea societății pe baza rațiunilor produse de conducătorul societății din anul scolar 1884—5 consistă din banii elocați prin directorul gimnazial spre fructificare: 449 fl 35 cr.

Partea a XI-a cuprinde o relațiune despre anul scol. 1885/6, din care extragem: Despre examenul verbal de maturitate ținute în 29, 30 Iunie și 1 Iulie 1885, va să fie după terminarea anului scol. 1884/5, se înseamnă, că acele au decurs sub președința dl-ii Francisc Petrovich, consilier regesc, preposit tit. și director superior al districtului de învățământ de Oradea-mare, fiind de față dl Dr. Antoniu Abt, profesor la universitatea „Francisc-Iosefină” din Cluj, în calitate de comisar ministerial.

Preparările încât pentru începerea anului scol. s'au executat în timpul și modul prescriș după planul studiilor.

În conferența constituantă din 26 August s'au statorit distribuirea studiilor între profesori, s'au desemnat ordinarii claselor, s'au ales notarul conferențelor, exhortatorul, catechetul, bibliotecarul, custodii muzeelor fizic, natural și geografic.

În conferența din 3 Septembrie după convorbiri didactice prealabile s'au precizat în detaliu materia de învățământ pe periodul I, și s'au fixat ordul oarelor de preste săptămână.

În personalul didactic nu s'au făcut schimbări.

Inmatricularea, eventualele examene de suscepiune și examenul corectiv s'au început în 28 și au durat până în 31 August.

În suma studenților de 194 s'au computați numai studenții regulați. — Studiosii privați, abstrăgând cu totul dela însinuare numai atunci se pot considera de elevii vre-unui institut, dacă efective au luat parte la examenul privat, cari după instrucțiunile mai înalte sunt a se ține pe timpul examenelor de maturitate, precât se poate în prezența directorului suprem al districtului reg. respectiv.

Reflectând la progresul în studii se amintesc dispozițiunile articolului de lege XXX din 1883, care precând de o parte tinde prin introducerea uniformității în instrucțiune la succese mai sigure, de alta prin abolirea examenelor de suscepiune pentru clasa I, lăsând de îndestulitor pentru suscepere absolutului obținut despre a IV-a clasă elementară, sporesce contingentul neapt pentru instrucțiunea medie.

Cu toate acestea și în butul neajunselor, cu cari au a se lupta tinerii dela acel institut, progresul este îndestulitor. — Corpul didactic conform chemării sale și-a ținut de sfânta datorie, a face, drege și a promova binele spiritual al tinerimii cu toate mijloacele de cari a dispus. N'a trecut cu vederea ce a socotit necesar și folositor în interesul progresului; a lăudat pe cei diligenți, a incurgiat pe cei debili, a muștrat pe cei neglijenți, a aplicat pedepse mai riguroase când a pretins aceasta binele particularilor. Resultatul conferențelor de controlă ținute la mijlocul fiecărui period s'au publicat prin director în clase, s'au admoniat tinerii neglijenți, cetindu-li-se decisiunea luată la protocol, că aceia cari nu vor arăta semne de corecțiune și progres în studii, se vor îndruma a părăsi institutul; dintre cari 7 din clasa V, 1 din clasa III, 1 din clasa II, cest din urmă pentru oarele sale neexcusate ce au petrecut oarele ordinare de preste săptămână, s'au și depărtat în decursul anului scolar.

Despre procedura observată față cu elevii admoniați părinții sau substituții acestora au fost înconșiențați din cas în cas, cerându-li-se cooperarea întru abaterea lor dela calea rădăcită.

Starea sanitară a fost preste tot favoritoare. Boala epidemică nu s'au ivit între elevi. În morburii grave și mai îndelungate au suferit 6 studenți, dintre cari unul Iosif Bontilla, student de a II clasă, după o suferință lungă, dus la vatra părintească în Lugojel, com. Caraș-Severin, în brațele părinților își dete sufletul Creatorului la 5 Maiu 1886. (Va urma.)

Varietăți.

(O impedecare de căsătorie.) Sânt câteva zile de când marchisul Cantoni era să se cunune la Nizza cu mireasa lui, miss Ada Rutland din Scoția. Nuntașii erau adunați spre a merge la biserică, așteptând numărul pe mireasă, care era încă ocupată cu toaleta ei. În fine veni și ea îmbrăcată într'o rochiă albă de mătăasă, împodobită preste tot cu capete de porumbei albi. „De unde și-ai procurat atâtea capete de porumbei?” Întreabă mirele. „Am ordonat îngrijitorului m'osiei mele să-mi trimită câteva sute de porumbei”, răspunde mireasa, „și sosind astăzi, am ordonat să le taie capetele.”

„Cu o asemenea ființă fără inimă nu mă căsătoresc!” țise marchisul și se duse acasă.

(Gimnastica președintelui Statelor-Unite.) Un diar din Washington povestese următoarele: De când președintele dl Cleveland locuiesce în „Casa albă” și s'au mărit greutatea cu aproape 40 funți. Înfățșarea lui ajunse cu timpul puțin grațioasă, astfel că cugetă a întreprinde o cură de slăbire — ba nu, aceasta nu s'ar cuveni unui președinte, — se țicem dar' o cură de desgrășare. Spre acest sfârșit s'au pus în tratarea unui medic suedez, care a consiliat dlui Cleveland gimnastica. În toate zilele președintele trebuie să se culce pe spate și să ridice picioarele în sus, alternativ când dreptul când stângul; dar' această simplă mișcare nu e de ajuns, ci trebuie să execute cu picioarele sale diferite evoluțiuni în aer, cercuri, unghiuri ș. c. l. După aceasta medicul întoarce pe pacientul seu, care trebuie să se mențină, cât timp poate, în vârful degetelor, mânilor și picioarelor. Aceste exerciții se fac de trei-ori pe zi. Americanii curioși și avuți au oferit doctorului suedez sume mari, dacă ar mijloci ca să poată asista la exercițiile acrobaticale ale președintelui lor.

(Pățania unui Maghiar cu „Valurile Dunării”) Cetim în „Luminătorul”: Un amic al nostru dintr'o comună apropiată de „Romacalvinească”, (Debreczen) ne descrie comica întâmplare ce urmează: „În Debreczen — ne scrie amicul — există și un conservator musical, prin urmare vei pricepe, cumcă toate familiile de Doamne maghiare știu musică. Nu știu cum s'au întemplat, că oare-cine a trimis aici piesa cunoscută „Valurile Dunării” — vals românesc. O familie de frunte maghiară puse mâna pe ea, se înduleci foarte de melodiioasele ei accorde și numai decât consortele luă a mână violina, ear' consoarta la fortepiano, apoi ține-te și pe și la delectare delicioasă musicală cu — „Val. Dunării”. După 2—3 săptămâni librării din Debrețin își umplură boltele cu „Val. Dun.”, ear' Debreczenul întreg începă a imita și și pe și nu mai aușia în tot Debreczenul, pe toate stradele și în toate localitățile decât „Val. Dunării”. Acu respectiva familie ori-unde mergea nu mai aușia decât „Val. Dun.” încât și s'au pus pe inimă, și și propuse să se scape de această „olăh notă”. — „Ene egye meg azt az oláh notát” — haid' se mergem la Budapesta! Își luă nevasta și copilașul și plecă la Budapesta. Acu abia ajunseră la hotel, dar' ce să audă? musica intona „V. D.” — „Még itt sincs békem” (nici aici n'am pace) — haid' acasă! — Plecă înderēt. — Ajungând la Szolnok află o capelă țigănească la gară, carea, vădând că se apropie trenul, întonează — în onoarea oaspeților — „Val. Dunării”. „Hogy a fene megette volna — még itt is”. Nu descalcă din tren călătorul, de necaz, rămâne fără prânț. Trenul pornesce. În cupeul învecinat al vagonului se afla o societate jovială — aceasta ear' întonează în ruptul gurii „Val. Dunării”. — „Ez már borzasztó” (asta e deja înfiorător!) exclamă sërmanul persecutat, și la proxima stațiune descalcă din cupeu, se rugă de conductor să-i deschidă alt cupeu într'alt vagon, se schimbă cupeul. Aici abia aședat, micul copilaș al tatei apucă în mână jucărelele cumpărate din Bpesta, anume: o morișoară de măcinat cafeaua, începe a suci la ea și întonează și el, jucându-se: „Val. Dunării”. — „Hogy az isten megverte volna azt a notát, még te is borzasztó?” (Bat-o Dumneșeu s'o bată de arie, încă și tu mă superi) — exclamă amărîtul, și în mânie turbată apucă morișoara din mână copilașului și — haid' la draclul cu ea pe fereastra vagonului. Copilașul începe a plânge amar, mamă-sa nu-l poate înblândi până-ce nu-i cântă și ea piesa ce-l adormia pe copilaș: „Val. Dunării”. Acu nu i-a mai rămas sërmanului persecutat decât să înceapă și el a

cânta un — „Csingilingi Csárdás”, și cu aceasta a ajuns în Debreczen, unde și-a istorisit el însuși pățania ce ne veni și nouă sub garanță, că nu e invențiune — ci fapt complit veritabil. — Sërmanul compatriot! De-ar fi el în starea noastră, a Românilor: ca și în oficiu, și pe stradă, și în școală, și pretutindenea să i-se impună limba română, precum ni se impune noue cea maghiară — oare nu ar plesni din pele? —

(Un pretins moștenitor al ducelui de Braunsweig.) Cu privire la moștenirea ducelui de Braunsweig, un curios proces fusese intentat orașului Geneva de un oare-care conte de Civry, ce se dădea de adjutant al ducelui de Vasa. Acest pretins gentilon care, după adevărul seu nume se numesce Hemon, pretindea a fi fiul natural al ducelui și, sub acest titlu, reclamá imensa lui avere. După-ce cererea sa fu respinsă, nu se mai aușia vorbindu-se de dînsul nimic; dar' numeroșii sei creditori nu-l perduseră din vedere și în cele din urmă ei obținură să i-se secuestreze toate mobilele sale. Contele de Civry nu ținu nici o socoteală de secuestru și și vîndu mobilele. O plângere fu adresată justiției, și în urma unei ordonanțe a judecătorului de instrucție, poliția de siguranță areștă pe acest aventurier, care deja mai suferise patru condamnățiuni pentru furt.

Serviciu telegrafic

al

„TRIBUNEI”

Budapesta, 22 Decembrie n. C. A. S. A. magnaților. După votarea unui șir de proiecte de lege mai mici, a început discușiunea despre plusul de spese pentru zidirea palatului ministerului de comereiu. Păzitorul coroanei Iosif Szlávy respinge proiectul de lege, deoarece-ce plusul spese-lor n'a fost cauzat prin împregiurări silitoare, ci prin neglijența și greșelile ministrului; unei astfel de manipulațiuni prin facere de datorii continuă, trebuie să se facă capăt. Ministrul de comereiu Széchenyi atribue trecerea preste speșele preliminate mării neprevădute a locului de clădire, fiind astfel de lipsă construcțiunea unui edificiu de tot nou; dînsul respinge imputarea neconsiderării dreptului de budget a dietei și asigură, că se nîsuesce a contrabalansa neprevederile cu fapte. Ghyczy se pronunță în contra proiectului.

București, 22 Decembrie n. (Scirea „Agenței Havas”). Sciri sosite din Bulgaria signalisază oareși-care agitațiune mai ales în ținutul Plevnei, cărora însă nu se atribue vre-o însemnătate mai mare.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— 10 Ianuarie a. v. imobilele Ecatarinei Feier de cătră trib. reg. din Timișoara.

— 4 Ianuarie a. v. imobilele lui Geza Deșan de cătră trib. reg. din Timișoara.

Edicte:

A se însinua pretensiunile în 45 de zile:

— la rămasul după: Sanda Pavel (din Șiria) și după Teodor Ștoia (tot din Șiria), — la trib. reg. din Arad;

— la rămasul după Grigorie Hatos, la trib. reg. din Dej;

— la rămasul după: Savu Sërbu (din Șiria); Elena Cojan (din Șiria) și după Pavel Cristea (tot din Șiria), — la trib. reg. din Arad;

— la rămasul după: George Aradan (din Șiria) și după Mihail Ardelean (din Măgierat), — la trib. reg. din Arad.

Citațiuni:

— Pavel Laza, a cărui ubicațiune e necunoscută, se provoacă a se însinua pe 18 Ianuarie a. v. la jud. cerc. din Beiuș.

— Ana Leșan, a cărei ubicațiune nu se știe, se provoacă a se înfățșea pe 22 Ianuarie a. v. la trib. reg. din Bichiș-Giula.

Concursuri:

— Un post de magistru postal în comuna Banloc (cot. Torontal). — A se adresa în 2 săptămâni la direcțiunea postală din Timișoara.

— Un post de concipient la oficiul reg. de competențe din Oradea-mare. — A se adresa în 10 zile la direcțiunea financiară din Debrețin.

— Un post de scrietor la jud. cerc. din Reghinul-sășesc. — A se adresa în 3 săptămâni la presid. trib. reg. din Murăș-Oșorheiu.

— Un post de medic veterinar în Murăș-Turda. — A se adresa până în 31 Decembrie la vice-comitele comitatului Murăș-Turda, în M.-Oșorheiu.

Redactor responsabil: **Aurel Popa.**

Economic.

Piața din Sibiu, 21 Dec. Grâu hectolitra 74—80 chilo fl. 4.90 până fl. 5.20, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 3.20, până fl. 4.—, secara 66 până 72 chilo fl. 3.10 până fl. 3.50, orz 58 până 64 chilo fl. 3.20 până fl. 3.60, ovės 38 până 45 chilo fl. 1.50 până fl. 1.90, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 3.20 până fl. 3.60, mălaiul 74 până 82 chilo fl. 3.— până fl. 4.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.40 până fl. 1.60, semințe de cânepă 49 până 50 chilo fl. 3.— până fl. 4.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, linte 78 până 82 chilo fl. 7.— până fl. 8.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, păsat de grâu 100 chilo fl. 16.— până fl. 17.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slămina 100 chilo fl. 48.— până fl. 50.—, unsoarea de porc fl. 58.— până fl. 60.—, sėu brut fl. 20.— până fl. 24.—, sėu de lumini fl. 34.— până fl. 36.—, lumini turnate de sėu fl. 42.— până fl. 46.—, săpunul fl. 24.— până fl. 26.—, fėn 100 chilo fl. 1.20 până fl. 1.60, cânepa fl. 32.— până fl. 34.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.— până fl. 3.—, spirital p. 100 L. % 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 32 cr. carnea de vițel 20 până 35 cr., carnea de porc 36 până 40 cr., carnea de berbec 20 până 22 cr., ouă 10 cu 25 până 30 cr.

Cursul pieței din Sibiu

din 22 Decembrie st. n. 1886.			
Hârtie-monetă română	Cump.	8.40	vend. 8.45
Lire turcesci	"	11.15	" 11.25
Imperiali	"	10.15	" 10.25
Ruble rusesci	"	1.15	" 1.16

Bursa de Viena

din 21 Decembrie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	103.75
" " " 4%	93.40
" " " 5%	151.50
Imprumutul căilor ferate ung.	99.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	126.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	119.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	104.—
Bonuri rurale ung.	103.75
" " " cu cl. de sortare	104.25
" " " bănățene-timișene	104.25
" " " cu cl. de sortare	104.25
" " " transilvane	105.50
" " " croato-slavone	105.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	120.75
Imprumut cu premiu ung.	123.10
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	89.25
Rentă de hârtie austriacă	82.70
" " argint austriacă	111.60
Rentă de aur austriacă	137.50
Losuri austr. din 1860	875.—
Acțiunile băncii austro-ungare	302.50
" " de credit ung.	292.30
" " " " austr.	5.97
Argintul	9.96 1/2
Galbeni împărătesci	61.37 1/2
Napoleon-d'ori	126.15
Mărci 100 imp. germane	
Londra 10 Livres sterlingi	

Bursa de Budapesta

din 21 Decembrie st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	103.70
" " " 4%	93.55
" " " 5%	152.—
Imprumutul căilor ferate ung.	99.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	119.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	104.25
Bonuri rurale ung.	104.25
" " " cu cl. de sortare	104.25
" " " bănățene-timișene	104.25
" " " cu cl. de sortare	104.25
" " " transilvane	105.—
" " " croato-slavone	105.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	121.—
Imprumut cu premiu ung.	123.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	82.25
Renta de hârtie austriacă	82.80
" " argint austriacă	112.25
" " aur austriacă	138.—
Losuri austr. din 1860	878.—
Acțiunile băncii austro-ungare	303.—
" " de credit ung.	292.80
" " " " austr.	5.96
Argintul	9.96
Scrieri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	61.85
Galbeni împărătesci	120.10
Napoleon-d'ori	
Mărci 100 imp. germane	
Londra 10 Livres sterlingi	

Patine
de deosebite sisteme probate recomandă în cea mai bogată alegere cu cele mai ieftine prețuri

Carol F. Jickeli
în Sibiu.

Neguțătoria de fer (Piața mică),
Trafica mare reg. ung. de tutun (Piața mare).
La cerere se trimit prețurile cu întoarcerea poștei.
(Șurupuri singuratică încă se vënd.)

Institut tipografic în Sibiu.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.
  - Nr. 2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
  - Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
  - Nr. 4. **Piperuș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
  - Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
  - Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
  - Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
  - Nr. 8. **Colăcărutul.** Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Vicu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
  - Nr. 9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
  - Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
  - Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
  - Nr. 12. **Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
  - Nr. 13. **Blăstēm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
  - Nr. 14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 1 fl. sau 3 lei noi.
  - Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
  - Nr. 16. **Din bătrani.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
  - Nr. 17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
  - Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
  - Nr. 19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
  - Nr. 20. **Un pețitor îndărătnic.** Novă de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
  - Nr. 21. **Prietinul meu Văntură-Țeară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
  - Nr. 22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
  - Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
  - Nr. 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
  - Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
  - Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
  - Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
  - Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O sută de ani.** Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vëndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Numai 20 cr. exemplarul.

Numai 20 cr. exemplarul.

Călindarul Poporului
pe anul comun
1887.

Anul II.
SIBIU.
Institut tipografic, societate pe acții.

Cuprinsul: Călindarul astronomic și bisericesc (cu povești economice pe fiecare lună). — Chronologie pe anul 1887. — Regenții europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile noue și vechi. — Scala timbrelor. — Legea pentru gloatele din Austro-Ungaria. — Tractarea vinului în pivniță de D. Coșba. — Cunoașterea vacilor lăptoase. — O nouă reșină de altoit. — Secerișul. — În timp de holeră. — Petrea Prostul, poveste de Ioan Slavici. — Poesii („La un Român renegat“ de M. Pompiliu; „Petre Cărăbete“ de Ciru Oeconom; „Angelina“ de George Coșbuc; „Seara pe deal“ de Mihail Eminescu; „Ca ieri și azi“ de T. Șerbănescu; „Lumea mare“ de Veronica Micle; Doine populare; Satire populare). — Schintețe în cenușă, adunate de Ioan P. Lazar. — Anecdote (Românul și Țiganul; Când se rade Țiganul de-a geaba). — Turgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România.

Vëndătorilor se dă un rabat de 20%.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barciannu,

o din. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și complectat

de

Dr. D. P. Barciannu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

Partea II. germână-română, se află sub presă.

Tipărituri:

- 1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) . . . . . 40 cr.
- 2. Inventare 1 conț (à 25 coale) . . . . . 40 cr.
- 3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) . . . . . 50 cr.
- 4. Consemnări sumarice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) . . . . . 40 cr.
- 5. Protocoale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) . . . . . 50 cr.
- 6. Testimonii de scoală 1 conț (à 25 coale) . . . . . 40 cr.
- 7. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) . . . . . 50 cr.
- 8. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) . . . . . 60 cr.
- 9. Filera de inmanuare 1 conț (à 25 coale) . . . . . 44 cr.
- 10. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) . . . . . 44 cr.
- 11. Testimoniu pentru scoalele populare una sută . . . . . 80 cr.
- 12. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) . . . . . 50 cr.

Antistiile comunale sânt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Articolul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară

în contra funcționarilor administrativi și în contra personalului auxiliar și de manipulațiune.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.

Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 38.506./VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru

introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.)

Prețul 12 cr. v. a.

Institutul tipografic execută tot felul de lucrări tipografice și în deosebi tipăresce cărți de tot felul, anunțuri de căsătorie, anunțuri funebre, placate, bilete de vizită, conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

Deasemenea Institutul primesce în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sânt: povești, snoave, poesii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte deasemeni.